
ΔΥΛΙΑ κε
ΠΕΔΙΑ
ΣΚΟΛΙΟ
Μ.
29
Б.

Δ. ΚΑΖΑΝΤΣΟΓΛΥ

Δυλια με πεδια

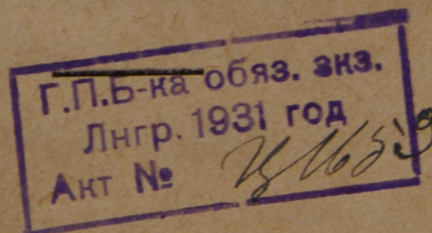
ΑΝΑΓΝΟΣΤΙΚΟ

Β.' ΤΑΚΣΙΣ

ΓΙΑ ΤΑ ΕΛΙΝΙΚΑ ΣΚΟΛΙΑ

1-ις ΒΑΘΜΙΔΑΣ

2-ι ΕΚΔΟΣΙ ΕΠΙΔΙΟΡΘΟΜΕΝΙ

ΕΚΔΟΣΙ ΚΡΑΙΝΑΤΣΙΖΤΑΤ
ΒΙΒΛΙΟΘΙΚΙ „ΚΟΜΥΝΙΣΤΙ“
ΡΟΣΤΟΒ-ΝΤΟΝ
1930

Д. КАЗАНДЖОГЛУ

„ТРУД и ДЕТИ“

УЧЕБНИК

для II группы I ступени

Разрешено Методсоветом Сев. Кав. КрайОНО

Издание Крайнациздата
Библиотека „Коммунистис“
Ростов-Дон.

Крайлит № А/48-9 Заказ № 140 Тираж 9.000
Ростов на Дону Типография Греческого Издательства „Коммунистис“

Ι πρότι-μυ μέρα ςτο ςκολιο.

«Δίμο, ε! Δίμο! Σίμερα ανίγι το ςκολιο», φονάζυνε μαζι ο Κόςτας κε ο Γιάνις. Γρίγορα-γρίγορα, ίπια το τςάι-μυ κε έτρεκςα να προφτάςο τα πεδια. Στο δρόμο πυ πίγενα, φόνακςα τι Βαςιλικι, το Γιόργο τυ Σπαθα κε όλι μαζι φτάςαμε ςτο ςκολιο. Ι αβλι ίτανε γιομάτι απο πεδια: Ο Γιάνις, ο Νίκος, ι Ελένι ι κςαδέρφι-μυ κε άλι. 'Ολι μυ ίςαν γνοςτι απο πέριςι.

'Ολα τα πεδια πέζαμε ςτιν αβλι τυ ςκολιυ διάφορα πεγνίδια. Πολι δίχνανε τις ςιλογες, πυ κάνανε το καλοκέρι. 'Ολι ίμαςτε γεμάτι χαρα.

Ερότισες:

1. Πότε αρχέσανε τα μαθέματα;
2. Τί κάνατε τιν πρότι μέρα;
3. Πιος απο σας φιτύσε στο καλοκεριάτικο σχολιο;

Ίμε πια στι δέφτερι τάξι

Πέρσι θιμάμε, όταν προτοίρθα στο σχολιο ντρεπόμυνα κε να κιτάζο τ' άλα πεδια. Θιμάμε ακόμα, πος όταν ο δάσκαλος μας ροτύσε, πος περάσαμε το καλοκέρι, όλι-μας σοπέναμε. Σε λίγο κερο γίναμε όλι φίλι. Σίντροφι στι δυλια κε στι μάθισι.

---

1. Πιες ίταν ι οργάνοσες τις τάξις-σας πέρσι;
2. Πιες πρέπι να οργανόσυμε φέτο;
3. Για να πάρυνε όλα τα πεδια μέρος στιν αφτοδιίκισι, τί πρέπι να κάνυμε;

Πός πςάρεβα

(Απτο μερολόγι τυ Νίκο).

Μια μέρα κςίπνιςα πολι νορις. ’Ολι ςτο ςπίτι κιμόντανε. Σικόθικε μαζί-μυ κε ι μαμα για να αρμέκςι τιν αγελάδα. Πίρα το ανκίςτρι-μυ, το καλαθάκι-μυ, λίγα ςκυλίκια κε έφιγα γρίγορα-γρίγορα.

Ο ίλιος δε βγίκε ακόμα. Ιςιχία μεγάλι ςτο χοριο. Στιν ακροποταμια κιμάτιζε το καταπράςινο χόρτο, απτον προινο αέρα. Κανένας άνθροπος δε φενότανε πυθενα. Μόνο τα πυλια τραγυδύςανε το προινό-τυς τραγύδι. Κάθιςα απάνο ςε μια απςιλι πέτρα κε άρχιςα να πςαρέβο με το ανκίςτρι-μυ.

Σε διο όρες μέςα μικρα κε μεγάλα πςάρια ςπαρταρίζανε μέςα ςτο καλαθάκι-μυ. Τα πίγα ςτο ςπίτι. Ι μαμα τα τιγάνιςε—τί νόςτιμα πυ ίτανε!

---

1. Αντιγράπςτε απτο μάθιμα **5** ςιρες χορίζοντας τις λέκςες ςε ςιλαβες νά έτςι: **Μια μέ-ρα κςί-πνι-ςα . . . .**

Πεγνίδι

2. Πέκστε το πεγνίδι ι „πσαράδες κε τα πσάρια". Νά πος το πέζυνε. Δυο γένυντε πσαράδες κε ι άλι πσάρια.

Ι πσαράδες πιάνυν τα χέρια κε τρέχυν πίσο απτα πσάρια.

Αμα το πσάρι θα πέσι μέσα στα χέρια
τον πσαράδον, τότε πιάνετε.

Γένετε κε κένο πσαρας, κε αρχίζι να τρέχι με τυς άλυς.
Το πεγνίδι τελιόνι μόλις πιαστύνε όλα τα πσάρια.

Ο πσαρας, ι πσαράδες. Το πσάρι, τα πσάρια. Ο πσαρας πιάνι . . ; . . .

Πάμε στιν εξοχι.

Πάμε, πεδια, στιν εξοχι,
να φέρυμε τυς κάμπυς γίρα.
Λύζι το χόμα το παχι
τυ ίλιυ το φος, πυ ίνε πλιμίρα.

Τυ ίλιυ το φος, κε τι χαρα,
με τιν λαμπράδα-τυ τιν τόσι,
κάνι ν' αστράφτυν τα νερα,
κε τυς καρπυς έχι μεστόσι.

Πάμε κι ο τζίτζικας λαλι,
να τ'απαντίσυμε με γέλια.
Κι απτι φραγι τι χαμιλι
να δύμε πος τριγυν τ'αμπέλια

Κ' ίστερα κάτο απτιν ελια
να ξαπλοθύμε στο τριφίλι
κ' ενο θα πσέλνυν τα πυλια
να φάμε ραζακι σταφίλι.

Ι τρις πεταλύδες.

(Παραμίθι).

1.

Μια φορα κ' ένα κερο ίςαν τρις πεταλύδες, μια άςπρι, μια κόκινι κε μια κίτρινι. Πέζανε στον ίλιο κε πετύςαν απτο ένα λυλύδι στο άλο. Καθόλυ δεν κυράζονταν. Πολι τυς άρεςαν τα πεγνίδια κε ι χορι.

'Εκςαφνα έπιαςε βρὸχι! Τί να κάνυν για να μι βραχυν; Πετάκςανε γρίγορα κε γίριςαν στο ςπίτι-τυς. Αχ, τί έπαθαν; Ι πόρτα ίταν κλιςτι, κε δεν μπορύςαν να βρυν το κλιδι. Πρέπι λιπον να μίνυν έκςο να βρέχυντε; Κε ι βροχι ολοένα δινάμονε.

2.

Πέτακςαν τότε στον κρίνο με τις κόκινες κε κίτρινες γραμες κε τυ ίπαν: «Πολι ςε παρακαλύμε, άνικςε λιγάκι το λυλυδάκι-ςυ να μπύμε μέςα για να μι βραχύμε».

Το λυλύδι όμος αποκρίθικε: «'Αν ίνε να μπυν ι κόκινι κε ι κίτρινι, μεγάλι-μυ ι χαρα· τίν άςπρι όμος δεν τι θέλο».

Ι κόκινι κε ι κίτρινι πεταλύδα ίπαν τότε. «Εφχαριςτύμε για τιν αγάπι-ςυ αφυ όμος δεν τι θέλις εςι, τιν άςπρι αδερφύλα-μας, κε μις δε θέλυμε να μπύμε».

3.

Ι βροχι όλο κε δινάμονε. Πύ να βαςτάκςυν ι πεταλύδες! Πετυν κε πάνε ςτον άςπρο κρίνο. «Κρινάκι-μυ, να ςε χαρο», ίπε ι άςπρι πεταλύδα, «άνικςε λίγο το λυλυδάκι-ςυ να μπύμε μέςα. Δε μας λιπάςε πυ βρεχόμαςτε»;

Ο άςπρος κρίνος αποκρίθικε: «Εςένα πυ με μιάζις, ςε δέχομε, όχι όμος τιν κόκινι κε τιν κίτρινι».

Ι άςπρι πεταλύδα ίπε: «Ίμε τόςο κακι, λες, να μπο εγο κε ν'αφίςο τις αδερφύλες-μυ έκςο να βρέχυντε! Αχ, όχι, ποτε». Έτςι κ' ι τρις αδερφύλες πέτακςαν παραπέρα.

4.

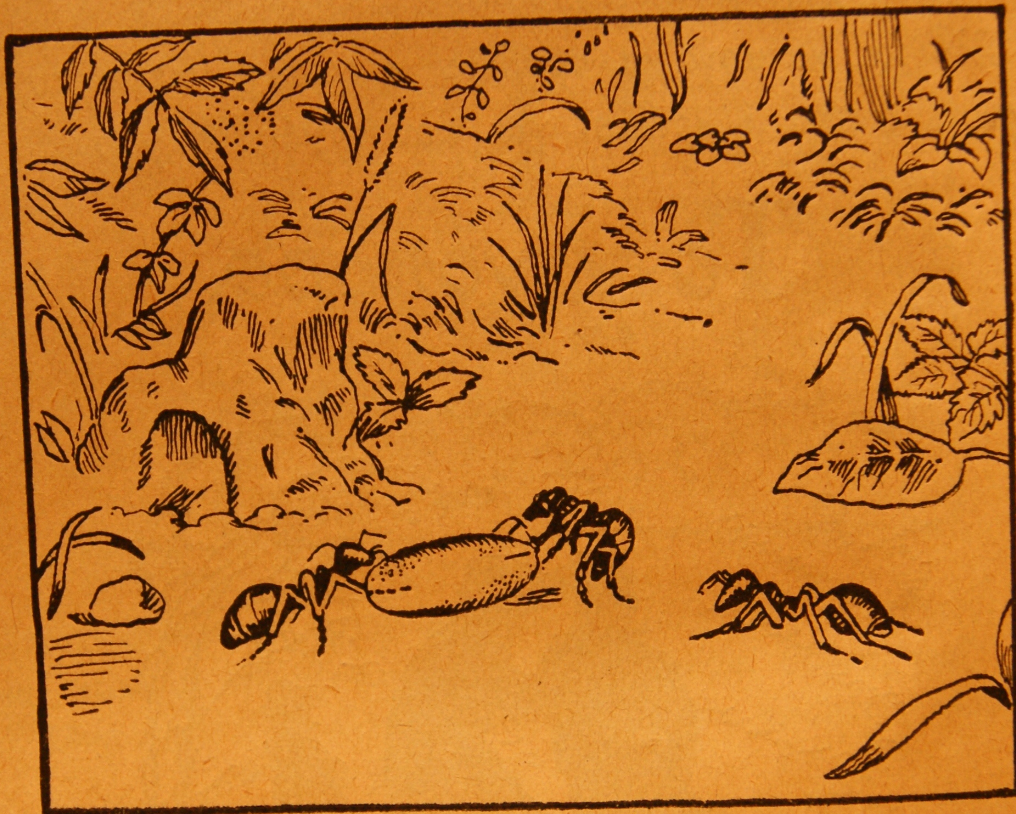
Μονάχα ο ίλιος τις λιπίθικε, πυ άνικςε, κριμένος πίςο απτα ςίνεφα κε ίδε πόςο αγαπιμένες ίταν ι τρις πεταλύδες.

«Κάνε-μυ τι χάρι» ίπε ο ίλιος ςτον άνεμο «να διόκςις τα ςίνεφα κε γο διόχνο τι βροχι. Ίνε κρίμα να βαςανίζυντε τρις αδερφύλες τόςο αγαπιμένες!».

Δεν πέραςε πολι όρα, κε νά, ςτέγνοςαν τα φτεράτυς κε ζεςτάθικαν τα κορμάκια-τυς. Τότε άρχιςαν κε ι τρις να πέζυν κε να χορέβυν ςαν κε πρότα ος το βράδι. Έπιτα πέτακςαν κε ι τρις ςτο ςπίτι-τυς, βρίκαν το κλιδί-τυς, άνικςαν κε μπίκαν κε κιμίθικαν.

Σιντροφικι δυλια

Μια μέρα εκι που γίριζα, βλέπο ένα μιρμίκι κοντα ς' ένα σπιρι σιταριυ. «Περίφιμι τροφι» ίπε μέσα στο νύ-τυ το μιρμίκι, μα πός να τιν πάγι στι φολιά-τυ; Μικρο κε αδίνατο το μιρμίκι μεγάλο κε βαρι το σπιρι.

Σκέφτικε λιγάκι το μιρμίκι κι ανέβικε πάνο σε ένα πετραδάκι κι απο κι κίταζε γίρο. Έκςαφνα βλέπι διο άλα μιρμίκια κε αρχίζι να φονάζι με όλι τι δίναμί-τυ. «Ελάτε, ι δυλια πάι καλα· βρίκα κάτι νόστιμο πυ φτάνι για όλυς-μας».

Τα μιρμίκια αμέσος τρέκςανε κοντα στο σπιρι, το μιρίστικαν κε με μια χαρα το πίγανε στι μιρμικοφολιά-τυς.

Παριμίες: Τόνα χέρι τάλο νίβι—κε τα διο το πρόσοπο.
Βόιθα-με να σε βοιθο—ν'ανεβύμε τον γκρεμο.

Σκαντζόχιρος κε λαγος

Μια μέρα ίρθε ςτ'αμπέλι τυ ςχολιύ-μας ένας ςκαντςόχιρος κ'ένας λαγος. Ο Αράπις-μας το μιρίςτικε κε έτρεκςε μ'όλι τι δίναμί-τυ ςτο αμπέλι. Ο λαγος τον ίδε κ'έφιγε. Μα ο ςκαντςόχιρος δεν πρόφταςε να φίγι. Σύφροςε κάτο απο ένα βλαςτάρι κ'έγινε ςαν κυβάρι.

Ο ςκίλος τον τςάκοςε, μα δεν μπορύςε να τον πιάςι.

Τυ τςιμπύςε τι μίτι εκι πυ ίθελε να τον αρπάκςι.

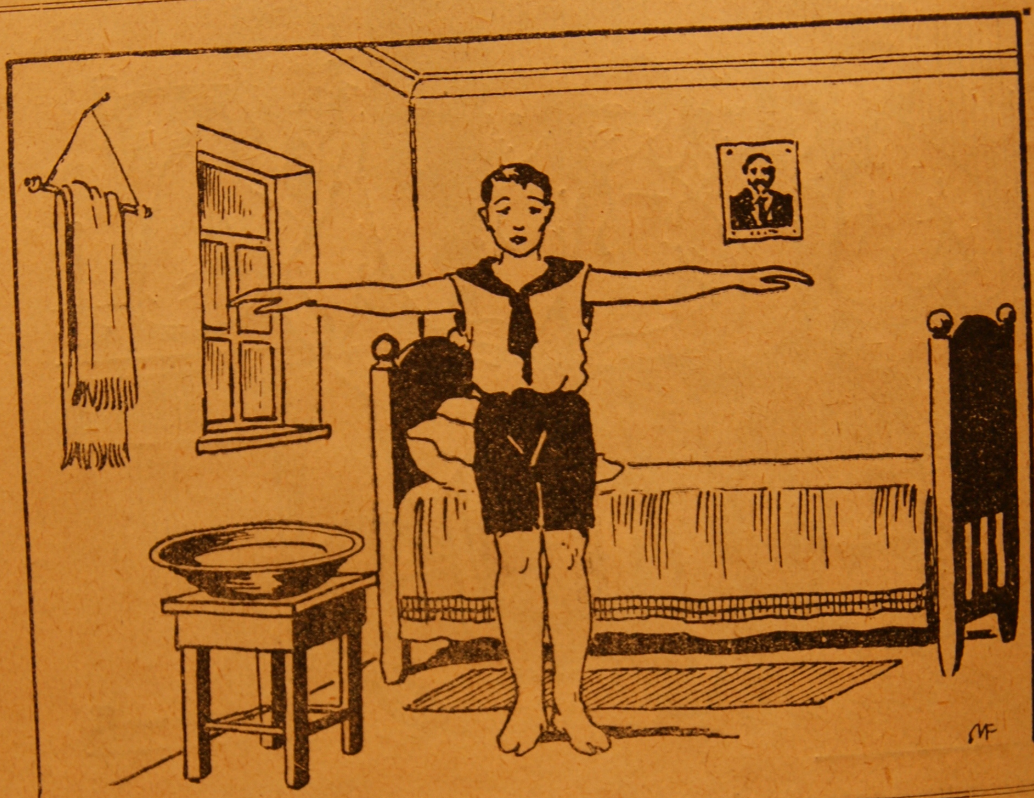
Σε λίγο πίγαμε με τον πατέρα-μυ, πυ ίταν τεχνικος ιπάλιλος τυ ςχολιυ, ςτο αμπέλι. Κε τί βλέπυμε; Ο ςκίλος δεν μπορί ν'αρπάκςι τον ςκαντςόχιρο. Πίραμε τον ςκαντςόχιρο κε τονε φέραμε ςτο ςχολιο. Ο δάςκαλος μας μίλιςε τότε για τι ζοι τυ ςκαντςόχιρυ κε για τις οφέλιες πυ δίνι ςτα χοράφια. 'Ιςτερα απτιν ομιλία αφτι, αφίςαμε λέφτερο τον ςκαντςόχιρο.

Τί τρόγι ο ςκαντςόχιρος;
Ζογραφίςτε ςκαντςόχιρο.

Ι πρότι νόμι τον πιονέρον

Ο πιονέρος προφιλάτι τιν ιγία τι δικί-τυ κε τον άλον
Σικόνετε πολι νορις κε κάνι γιμναςτικι.
Νίβετε καλα με άφτονο νερο

Κάθε προι κάνετε γιμναςτικι
— 10 λεφτα —

Απαντίςτε ςτις ερότιςες κε τις απάντιςες γράπςτε ςτα τετράδιά-ςας.

Στιν ιγία ο άνθροπος μπορι να ίνε ιγιις κε ;
Στιν δίναμι „ „ „ δινατος κε ;
Στο ανάςτιμα „ „ „ απςιλος κε ;
Στιν ιλικία „ „ „ γέροντας ;
(Κάμετε το ίδιο κε ςτον πλιθιντικο αριθμο).

ЦЕНА 35 коп.

ΤΙΜΙ 35 коп.

На греческом языке.

Учебник **„Труд и дети“** для II группы I ступени.

1-го полугодия.

Греческое Издательство „КОММУНИСТИС“.

Ростов-Дон, Ворошиловский проспект, № 27.